

af Lærerne ved Skolen, for at virke saa lidt generende og forstyrrende for Skolen som muligt. Vi ere desuden villige til at bringe ikke saa smaa Ofre for at faa denne Ordning gennemført. Hvis den Bestemmelse i § 14 gennemføres, vil det Tilfælde kunne indtræde, at et Sogneraad ønsker at træffe en saadan Ordning som den, vi ønske i Lyngby, og som vil være til Gavn for Skolen uden i fjerneste Maade at skade Kirketjenesten, men at med den Konservatisme, vi vide gør sig gældende, saa snart det drejer sig om at røre ved slige Forhold, et saadant Ønske fra Sogneraadets Side ikke blev opfyldt af det paa-gældende Menighedsraad. Jeg vil derfor ønske, at den hidtil bestaaende Ordning kunde bibeholdes, saa at Sogneraadet træffer Bestemmelse om, hvilken af de Lærere, der er kaldet til Kirkesangertjenesten, der skal udføre denne Kirkesang. Jeg vil i alt Fald forbeholde mig, hvis denne Bestemmelse skulde blive vedtagen ved anden Behandling, at stille et Ændringsforslag til tredie Behandling, der gaar ud paa, at det vedblivende skal være Sogneraadet, der træffer den Slags Bestemmelser.

J. C. Christensen: Jeg tror, at det ærede Medlems Betragtning noget grunder sig paa en Misforstaaelse. Saa vidt jeg kan skønne, tænker det ærede Medlem paa Kirkebylærerforretningerne, Kirkebetjentforretningerne og ikke paa selve Kirkesangen om Søndagen. Jeg tror ikke, at det, at Læreren deltager i Gudstjenesten som Kirkesanger, kan have nogen generende Virkning paa Sogneraadets Bestemmelse.

Wilmann: Jeg tager ikke fejl af Kirkebylærer- og Kirkesangerforretningerne. Jeg er ganske klar over, at hvad det her drejer sig om, er Kirkesangerforretningerne, men ogsaa dem ønske vi at fritage Førstelærerne og Inspektøren ved den enkelte store Skole i Lyngby for og lægge dem over paa en enkelt af Andenlærerne ved Skolen. Vi ville, som sagt, bringe Ofre derfor, og jeg synes derfor, der ikke kan være noget til Hinder for, at det er Sogneraadet, der træffer denne Bestemmelse, og ikke Menighedsraadet.

J. C. Christensen: Hvis det forhold sig saaledes, kan jeg kun overfor det ærede Medlem sige, at det er en naturlig Ret for Menigheden at bestemme, hvem den vil have til at synge i Kirken under Gudstjenesten. Jeg vil godt kunne gaa

endnu videre ved en anden Lejlighed, nemlig til at give Menighederne Ret til at tage andre end Lærere til Kirkesangere, men det er en Bestemmelse, som vilde være alt for indgribende til, at man kan sætte den ind i en Lov om Forlængelse af Loven om Menighedsraadene. Naar vi en Gang komme til at forhandle om Skolevæsenets yderligere Adskillelse fra Kirken, skulde jeg ikke have noget mod dette, tværtimod!

Wilmann: Jeg vilde hilse en saadan Bestemmelse med Glæde, om Menighedsraadene kunde vælge andre end Lærere til at lede Kirkesangen. Det ærede Medlem mener, at Menigheden ved Menighedsraadet maa have Ret til at bestemme, hvem af Lærerne der skal udføre Kirkesangen. Jeg synes, at Sogneraadet, der repræsenterer samtlige Kommunens Beboere, med større Ret kan sige: vi maa have Lov til at bestemme, hvilken af Lærerne der bedst kan undværes i Skolen af Hensyn til Skolens Gerning. Saa vidt jeg ved, gives der andre Tilfælde end netop de, der indtræffe om Søndagen, hvor der skal udføres Kirkesangerforretninger, og som kunne være generende for Skolen.

Ellinger: Jeg skal blot tillade mig at bemærke, at Tilsidesættelse af Præster ved Embedsbesættelser kan man, i nogen Grad i alt Fald, bøde paa ved Lønnings-tillæg efter Alder, men endnu har der ikke været stillet noget som helst Forslag her i den Retning. Saa vil jeg sige til det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen), at der kan vel egentlig ikke være nogen som helst Uenighed mellem det ærede Medlem og mig om den Natur, som de Forhandlinger havde, der førtes i 1903. Det ærede Medlem ved meget godt, at man den Gang ikke vilde gaa med til Menighedsraadsloven uden paa Betingelse af, at der blev nedsat et kirkeligt Udvalg, der skulde behandle Forfatningsforslaget under den udtrykkelige Forudsætning, at et saadant blev forelagt og eventuelt gennemført inden Udgangen af indeværende Aar. Det ærede Medlem har staaet de Forhandlinger meget nærmere end jeg — jeg var for øvrigt i Karantæne den Gang og var ved en Fejltagelse ikke Medlem af Tinget — og han kender dem meget godt og ved, at det er rigtigt, at Landstinget ikke var gaaet med til Menighedsraadene, hvis det ærede Medlem ikke havde truffet den nævnte Overenskomst. Nu kommer det